

Tractats internacionals. Lleis. Sentències del Tribunal Constitucional

Tractats internacionals

Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 de juny del 2013 ha aprovat el següent:

Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003

El compromís de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (UNESCO) reconeix i reivindica la importància del patrimoni intangible com a cresol de la diversitat cultural i com a garantia del desenvolupament sostingut.

L'adopció del Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial arriba després d'una llarga reflexió de la UNESCO sobre la funció i els valors de les expressions i les pràctiques culturals, així com dels monuments i els llocs. El primer pas va ser la Recomanació de la UNESCO per a la salvaguarda de la cultura tradicional i popular, del 1989, que no va tenir un caràcter vinculant, però sí que va esdevenir un instrument de sensibilització. El 1994 s'institueix el programa de Tresors humans vius amb l'objectiu de reconèixer oficialment i de sensibilitzar sobre els dipositaris, les persones i els grups, de tradicions i de coneixements perquè poguessin transmetre els seus sabers i les seves tècniques a les noves generacions com a elements específics del patrimoni cultural immaterial. El programa de Proclamació de les obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat de la UNESCO va crear una llista que distingia aquestes expressions internacionalment i a les comunitats i als grups dipositaris d'aquests costums i tradicions, seguint el model del Conveni del patrimoni mundial, per difondre i salvaguardar expressions i coneixements intangibles. Però no va ser fins a l'any 2001 que la

Conferència General va aprovar la creació d'un nou instrument normatiu per protegir les expressions immaterials del patrimoni cultural.

El text s'articula al voltant de 40 articles i en 9 capítols, que inclouen: les disposicions generals; els òrgans del conveni; les funcions dels estats per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial en l'àmbit nacional i internacional; la cooperació i assistència entre estats; el fons del patrimoni cultural immaterial; els informes periòdics que han de presentar els estats part i, finalment, les disposicions finals comunes a tots els instruments multilaterals d'àmbit internacional.

El Conveni defineix el patrimoni cultural immaterial, concretament els usos, les representacions, les expressions, els coneixements i les tècniques que les comunitats, els grups i, en alguns casos, els individus reconeixen com part integrant del seu patrimoni cultural.

El Conveni afirma, a més a més, que el patrimoni cultural immaterial es manifesta, en particular, en els àmbits següents: 1) tradicions i expressions orals, incloent-hi l'idioma com a vehicle del patrimoni cultural immaterial; 2) arts de l'espectacle (com la música tradicional, la dansa i el teatre); 3) usos socials, rituals i actes festius; 4) coneixements i usos relacionats amb la natura i l'univers; i 5) el saber fer relacionat amb l'artesanat tradicional.

La definició assenyala igualment que el patrimoni cultural immaterial es transmet de generació en generació; és creat constantment per les comunitats i els grups segons el seu entorn, la seva interacció amb la natura i la seva història; inculca a les comunitats i els grups un sentiment d'identitat i de continuïtat; promou el respecte de la diversitat cultural i la creativitat humana; és compatible amb els instruments internacionals de drets humans existents; i compleix els imperatius de respecte mutu entre comunitats, grups i individus i de desenvolupament sostenible.

El Conveni compta amb dos òrgans: 1) L'Assemblea General dels Estats part, que es reuneix en sessió ordinària cada dos anys i en què participen els ambaixadors de cada país a la UNESCO. L'Assemblea

elegeix els membres del Comitè Intergovernamental; i 2) El Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immaterial, que es reuneix un cop l'any i està integrat per 24 estats membres, elegits per repartició geogràfica i rotació equitativa (és a dir, que en algun moment Andorra en formarà part), per un mandat de quatre anys. Cada dos anys es renova la meitat dels membres del Comitè. Les funcions d'aquest Comitè, entre d'altres, són la creació d'una llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat així com una llista del patrimoni que requereix una salvaguarda urgent. També estableix programes, projectes i activitats de salvaguarda del dit patrimoni (en els àmbits nacional, regional, etc.). Els estats poden sol·licitar assistència internacional (estudis, experts, formació, elaboració de normes, infraestructures, i equipament i ajuda financera i tècnica, com ara préstecs a interès reduït i donacions). El Comitè presenta un informe general a l'Assemblea cada dos anys i rep tot el suport que calgui de la Secretaria de la UNESCO.

Els estats assumeixen obligacions concretes, com ara: 1) Fer un inventari del seu patrimoni immaterial per protegir-lo i sensibilitzar la població i promoure el patrimoni cultural immaterial; 2) Participar en el Fons del patrimoni cultural immaterial mitjançant una contribució bianual calculada segons un percentatge uniforme aplicable a tots els estats (aquesta contribució no pot excedir l'1% de la contribució de l'estat part al pressupost ordinari de la UNESCO; i 3) Redactar un informe periòdic (per part del ministeri encarregat del patrimoni cultural d'Andorra) sobre les mesures preses per a la salvaguarda del dit patrimoni (com són les disposicions legislatives, reglamentàries o altres mesures). La periodicitat la determinarà el Comitè.

Entre els diversos objectius d'aquest Conveni, cal destacar la preservació del patrimoni cultural immaterial mundial, considerant la profunda interdependència que hi ha entre el patrimoni cultural immaterial i el patrimoni material cultural i natural, i la funció que exerceix com a factor d'apropament, d'intercanvi i d'entesa entre els éssers humans.

Per tal d'assolir els objectius fixats, el Conveni estableix una sèrie de principis

directors del dret internacional contemporani que s'apliquen a la cooperació en matèria cultural, organitzada per aquest Conveni. Així, el principi de respecte dels drets humans i de les llibertats fonamentals, el principi de sobirania i el principi de solidaritat, entre d'altres, ha de marcar la conducta dels estats part del Conveni.

L'adhesió al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial implica el respecte per part de les parts de drets i obligacions, tant en l'àmbit nacional com en l'internacional, així com la creació d'un instrument de suport financer per a les iniciatives endegades pels estats part.

En aquest sentit, en l'àmbit nacional, els estats part tenen l'obligació de prendre en el seu territori les mesures destinades a protegir les expressions immaterials culturals, i han d'assumir el deure d'informar-ne el Comitè, el qual decideix quin ús es fa dels recursos del Fons internacional per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

En l'àmbit internacional, el Conveni estableix el deure general dels estats d'actuar en l'àmbit de la cooperació per al desenvolupament sostenible, mitjançant la creació de les condicions propícies per a la salvaguarda del seu patrimoni cultural immaterial.

Tenint en compte el que s'ha exposat,

s'aprova:

L'adhesió del Principat d'Andorra al Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003.

El Ministeri d'Afers Exteriors donarà a conèixer la data de l'entrada en vigor per a Andorra d'aquest Conveni.

Casa de la Vall, 13 de juny del 2013

Vicenç Mateu Zamora
Síndic General

Nosaltres els coprínceps manifestem el consentiment de l'Estat per obligar a través d'ell, n'ordenem la publicació en el Butlletí Oficial del Principat d'Andorra, i autoritzem que a partir d'aquell moment es pugui lliurar l'instrument de ratificació corresponent.

Joan Enric Vives Sicília
Bisbe d'Urgell
Copríncep d'Andorra

François Hollande
President de la
República Francesa
Copríncep d'Andorra

Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París el 17 d'octubre del 2003

La conferència general de l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura (en endavant, la UNESCO) en la 32a reunió, duta a terme a París del 29 de setembre al 17 d'octubre del 2003;

Referint-se als instruments internacionals existents en matèria de drets humans, en particular a la Declaració universal dels drets humans, del 1948; al Pacte internacional de drets econòmics, socials i culturals, del 1966; i al Pacte internacional de drets civils i polítics, del 1966;

Considerant la importància del patrimoni cultural immaterial, gresol de la diversitat cultural i garant del desenvolupament sostenible, tal com destaca la Recomanació de la UNESCO per a la salvaguarda de la cultura tradicional i popular, del 1989, la Declaració universal de la UNESCO sobre la diversitat cultural, del 2001; i la Declaració d'Istanbul, del 2002, aprovada per la tercera Taula rodona de ministres de Cultura;

Considerant la profunda interdependència entre el patrimoni cultural immaterial i el patrimoni material cultural i natural;

Reconeixent que els processos de mundialització i de transformació social creen, d'una banda, les condicions propícies per a un diàleg renovat entre les comunitats, i de l'altra, comporten, com els fenòmens d'intolerància, greus riscos de deteriorament, desaparició i destrucció del patrimoni cultural immaterial, en particular a causa de la falta de mitjans per salvaguardar-lo;

Conscient de la voluntat universal i la preocupació comuna de salvaguardar el patrimoni cultural immaterial de la humanitat;

Reconeixent que les comunitats, en particular les comunitats indígenes, els grups i, en alguns casos, els individus tenen un joc important en la producció,

la salvaguarda, el manteniment i la recreació del patrimoni cultural immaterial, amb la qual cosa contribueixen a enriquir la diversitat cultural i la creativitat humana;

Observant el gran abast que té l'activitat que duu a terme la UNESCO a fi d'establir instruments normatius per a la protecció del patrimoni cultural, en particular el Conveni per a la protecció del patrimoni mundial, cultural i natural, del 1972;

Observant, a més, que encara no hi ha un instrument multilateral de caràcter vinculant destinat a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial;

Considerant que caldria millorar i completar eficaçment els acords, les recomanacions i les resolucions internacionals existents en matèria de patrimoni cultural i natural per mitjà de noves disposicions relatives al patrimoni cultural immaterial;

Considerant la necessitat de suscitar un nivell més alt de consciència, en particular entre les generacions joves, de la importància del patrimoni cultural immaterial i de la seva salvaguarda;

Considerant que la comunitat internacional hauria de contribuir, juntament amb els estats part d'aquest Conveni, a salvaguardar aquest patrimoni amb una voluntat de cooperació i ajuda mútua;

Recordant els programes de la UNESCO relatius al patrimoni cultural immaterial, especialment, la Proclamació de les obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat;

Considerant la funció inestimable del patrimoni cultural immaterial com a factor d'acostament, intercanvi i enteniment entre els éssers humans;

Aprova, el dia 17 d'octubre del 2003, aquest Conveni.

I. Disposicions generals

Article 1

Finalitats del Conveni

Aquest Conveni té les finalitats següents:

- a) La salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

b) El respecte del patrimoni cultural immaterial de les comunitats, els grups i els individus de què es tracti.

c) La sensibilització en l'àmbit local, nacional i internacional de la importància del patrimoni cultural immaterial i del seu reconeixement mutu.

d) La cooperació i l'assistència internacionals.

Article 2

Definicions

Als efectes d'aquest Conveni:

1. S'entén per patrimoni cultural immaterial les pràctiques, les representacions, les expressions, els coneixements i el saber fer -així com els instruments, objectes, artefactes i espais culturals que els són inherents- que les comunitats, els grups i, en alguns casos, els individus reconeixen com a part integrant del seu patrimoni cultural. Aquest patrimoni cultural immaterial, transmès de generació en generació, és recreat constantment per les comunitats i els grups segons el seu entorn, la seva interacció amb la natura i la seva història, i els dona un sentiment d'identitat i continuïtat, i contribueix així a promoure el respecte de la diversitat cultural i la creativitat humana. Als efectes d'aquest Conveni, només es tindrà en compte el patrimoni cultural immaterial que sigui conforme als instruments internacionals de drets humans existents, i a l'exigència del respecte mutu entre comunitats, grups i individus, i d'un desenvolupament sostenible.

2. El patrimoni cultural immaterial, tal com el defineix l'apartat 1 anterior, es manifesta, en particular, en els àmbits següents:

a) Les tradicions i expressions orals, incloent-hi l'idioma com a vehicle del patrimoni cultural immaterial.

b) Les arts de l'espectacle.

c) Les pràctiques socials, rituals i els esdeveniments festius.

d) Els coneixements i les pràctiques relacionats amb la natura i l'univers.

e) El saber fer relacionat amb l'artesanat tradicional.

3. S'entén per salvaguarda les mesures encaminades a garantir la viabilitat del

patrimoni cultural immaterial, incloent-hi la identificació, la documentació, la recerca, la preservació, la protecció, la promoció, la revaloració, la transmissió, bàsicament mitjançant l'educació formal i no formal, així com la revitalització dels diversos aspectes d'aquest patrimoni.

4. S'entén per estats part els estats que estan obligats per aquest Conveni, i entre els quals aquest Conveni està en vigor.

5. Aquest Conveni s'aplica mutatis mutandis als territoris esmentats per l'article 33 que n'esdevinguin part, de conformitat amb les condicions que especifica aquest article. En aquest sentit, l'expressió estats part s'entén igualment que es refereix a aquests territoris.

Article 3

Relació amb altres instruments internacionals

Cap disposició d'aquest Conveni no es pot interpretar de manera que:

a) Modifiqui l'estatut o redueixi el nivell de protecció dels béns declarats patrimoni mundial en el marc del Conveni per a la protecció del patrimoni mundial, cultural i natural, del 1972, als quals estigui directament associat un element del patrimoni cultural immaterial, o

b) Afecti els drets i les obligacions dels estats part que es desprenen de qualsevol instrument internacional relatiu als drets de la propietat intel·lectual o a la utilització dels recursos biològics i ecològics dels quals són part.

II. Òrgans del Conveni

Article 4

Assemblea General dels estats part

1. Queda establerta una Assemblea General dels estats part (en endavant, Assemblea General). L'Assemblea General és l'òrgan sobirà d'aquest Conveni.

2. L'Assemblea General es reuneix en sessió ordinària cada dos anys. Es pot reunir en sessió extraordinària si així ho decideix el Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural immaterial, o com a mínim un terç dels estats part, o si rep una petició en aquest sentit.

3. L'Assemblea General aprova el seu reglament intern.

Article 5

Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immateral

1. Queda establert prop de la UNESCO un Comitè Intergovernamental per a la Salvaguarda del Patrimoni Cultural Immateral (en endavant, el Comitè). Està format per representants de 18 estats part, elegits pels estats part reunits en Assemblea General en el moment en què aquest Conveni entri en vigor, de conformitat amb l'article 34.

2. El nombre d'estats membres del Comitè passarà a 24 quan el nombre d'estats part en el Conveni arribi a 50.

Article 6

Elecció i mandat dels estats membres del Comitè

1. L'elecció dels estats membres del Comitè ha de respondre als principis d'una repartició geogràfica i una rotació equitatives.

2. Els estats part en el Conveni, reunits en Assemblea General, elegeixen els estats membres del Comitè per un mandat de quatre anys.

3. No obstant això, el mandat de la meitat dels estats membres del Comitè elegits en la primera elecció es limita a dos anys. Aquests estats són designats per un sorteig en el transcurs de la primera elecció.

4. Cada dos anys, l'Assemblea General renova la meitat dels estats membres del Comitè.

5. L'Assemblea General elegeix igualment els estats membres del Comitè que calguin per cobrir els llocs vacants.

6. Un estat membre del Comitè no pot ser elegit per dos mandats consecutius.

7. Els estats membres del Comitè designen, perquè els representin, persones qualificades en els diversos àmbits del patrimoni cultural immaterial.

Article 7

Funcions del Comitè

Sense perjudici de les altres atribucions que li assigna en aquest Conveni, les funcions del Comitè són les següents:

a) Promoure els objectius del Conveni, fomentar-los i comprovar-ne l'aplicació.

b) Assessorar sobre les millors pràctiques i formular recomanacions sobre les mesures a favor de la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

c) Preparar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General un projecte d'utilització dels recursos del fons, de conformitat amb l'article 25.

d) Trobar els mitjans per augmentar els seus recursos i prendre les mesures necessàries a aquest efecte, de conformitat amb l'article 25.

e) Preparar i sotmetre a l'aprovació de l'Assemblea General directrius operatives per a l'aplicació del Conveni.

f) Examinar, de conformitat amb l'article 29, els informes dels estats part, i fer-ne un resum destinat a l'Assemblea General.

g) Examinar les sol·licituds presentades pels estats part i decidir, de conformitat amb els criteris objectius de selecció establerts i aprovats per l'Assemblea general, sobre:

i) Les inscripcions a les llistes i les propostes que esmenten els articles 16, 17 i 18.

ii) La prestació d'assistència internacional de conformitat amb l'article 22.

Article 8

Mètodes de treball del Comitè

1. El Comitè és responsable davant l'Assemblea General, a la qual ha de retre compte de totes les seves activitats i decisions.

2. El Comitè aprova el seu reglament intern amb una majoria de dos tercers parts dels seus membres.

3. El Comitè pot crear temporalment els òrgans consultius ad hoc que estimi necessaris per exercir les seves funcions.

4. El Comitè pot convidar a les reunions qualsevol organisme públic o privat, així com qualsevol persona física amb competència provada en els diversos àmbits del patrimoni cultural immate-

rial, per consultar-los sobre qüestions concretes.

Article 9

Acreditació de les organitzacions consultives

1. El Comitè proposa a l'Assemblea General l'acreditació d'organitzacions no governamentals amb competència provada en l'àmbit del patrimoni cultural immaterial. Aquestes organitzacions tindran funcions consultives davant el Comitè.

2. El Comitè també proposa a l'Assemblea General els criteris i les modalitats d'aquesta acreditació.

Article 10

La Secretaria

1. La Secretaria de la UNESCO dóna suport al Comitè.

2. La Secretaria prepara la documentació de l'Assemblea General i del Comitè, així com el projecte de l'ordre del dia de les reunions, i vetlla per l'acompliment de les seves decisions.

III. Salvaguarda del patrimoni cultural immaterial en l'àmbit nacional

Article 11

Funció dels estats part

Correspon a cada estat part:

a) Prendre les mesures necessàries per garantir la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori.

b) Entre les mesures de salvaguarda esmentades a l'article 2, apartat 3, identificar i definir els elements del patrimoni cultural immaterial presents al seu territori, amb la participació de les comunitats, els grups i les organitzacions no governamentals pertinents.

Article 12

Inventaris

1. Per assegurar la identificació amb vista a la salvaguarda, cada estat part elabora un o diversos inventaris del patrimoni cultural immaterial present al seu territori, i els adapta a la seva situació. Aquests inventaris s'actualitzen regularment.

2. Cada estat part, en presentar periòdicament el seu informe al Comitè, de conformitat amb l'article 29, proporciona la informació pertinent en relació amb aquests inventaris.

Article 13

Altres mesures de salvaguarda

Per assegurar la salvaguarda, el desenvolupament i la valorització del patrimoni cultural immaterial present al seu territori, cada estat part ha de fer tot el que pugui per:

a) Adoptar una política general encaminada a realçar la funció del patrimoni cultural immaterial en la societat i a integrar la salvaguarda d'aquest patrimoni en programes de planificació.

b) Designar o establir un o diversos organismes competents per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori.

c) Fomentar estudis científics, tècnics i artístics, així com metodologies de recerca per a la salvaguarda eficaç del patrimoni cultural immaterial, en particular, del patrimoni cultural immaterial en perill.

d) Adoptar les mesures jurídiques, tècniques, administratives i financeres adequades per:

i) Afavorir la creació o l'enfortiment d'institucions de formació en gestió del patrimoni cultural immaterial, així com la transmissió d'aquest patrimoni a través dels fòrums i els espais destinats a la seva representació i expressió.

ii) Garantir l'accés al patrimoni cultural immaterial, respectant alhora les pràctiques consuetudinàries que regeixen l'accés a aspectes específics d'aquest patrimoni.

iii) Establir institucions de documentació sobre el patrimoni cultural immaterial i facilitar-ne l'accés.

Article 14

Educació, sensibilització i enfortiment de capacitats

Cada estat part intenta, per qualsevol mitjà possible:

a) Assegurar el reconeixement, el respecte i la valorització del patrimo-

ni cultural immaterial en la societat mitjançant:

- i) Programes educatius, de sensibilització i de difusió d'informació adreçats al públic, i en especial als joves.
 - ii) Programes educatius i de formació específics a les comunitats i els grups interessats.
 - iii) Activitats d'enfortiment de capacitats en matèria de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, i en particular, de gestió i de recerca científica.
 - iv) I mitjans no formals de transmissió del saber.
- b) Mantenir el públic informat de les amenaces que pesen sobre aquest patrimoni, així com de les activitats que es duen a terme en aplicació d'aquest Conveni.
- c) Promoure l'educació sobre la protecció d'espais naturals i llocs importants per a la memòria col·lectiva, l'existència dels quals és necessària perquè el patrimoni cultural immaterial pugui expressar-se.

Article 15

Participació de les comunitats, grups i individus

En el marc de les activitats de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, cada estat part ha d'assegurar la màxima participació possible de les comunitats, els grups i, si escau, els individus que creen, mantenen i transmeten aquest patrimoni, i d'implicar-los activament en la seva gestió.

IV. Salvaguarda del patrimoni cultural immaterial en l'àmbit internacional

Article 16

Llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat

1. Per donar a conèixer millor el patrimoni cultural immaterial, fer que augmenti la consciència de la seva importància i afavorir el diàleg en el respecte de la diversitat cultural, el Comitè, a proposta dels estats part interessats, crea, manté al dia i publica una llista

representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat.

2. El Comitè elabora i sotmet a l'aprovació de l'Assemblea General els criteris que regeixen l'establiment, l'actualització i la publicació d'aquesta llista representativa.

Article 17

Llista del patrimoni cultural immaterial que requereix una salvaguarda urgent

1. Per prendre les mesures de salvaguarda oportunes, el Comitè estableix, manté al dia i publica una llista del patrimoni cultural immaterial que requereix una salvaguarda urgent, i inscriu aquest patrimoni a la llista a petició de l'estat part interessat.

2. El Comitè elabora i sotmet a l'aprovació de l'Assemblea General els criteris que regeixen l'establiment, l'actualització i la publicació d'aquesta llista.

3. En casos d'extrema urgència, els criteris objectius que són aprovats per l'Assemblea General a proposta del Comitè, aquest darrer, en consulta amb l'estat part interessat, pot inscriure un element del patrimoni en qüestió a la llista esmentada a l'apartat 1.

Article 18

Programes, projectes i activitats de salvaguarda del patrimoni cultural immaterial

1. Sobre la base de les propostes presentades pels estats part, i de conformitat amb els criteris que ell ha definit i que són aprovats per l'Assemblea General, el Comitè selecciona i promou els programes periòdicament, els projectes i les activitats de caràcter nacional, subregional o regional per a la salvaguarda del patrimoni que, al seu entendre, reflecteixen millor els principis i els objectius d'aquest Conveni, tenint en compte les necessitats particulars dels països en desenvolupament.

2. A aquest efecte, el Comitè rep, examina i aprova les sol·licituds d'assistència internacional formulades pels estats part per elaborar aquestes propostes.

3. El Comitè secunda l'execució dels dits programes, els projectes i les activitats mitjançant la difusió de pràctiques

exemplars segons les modalitats que hagi determinat.

V. Cooperació i assistència internacionals

Article 19

Cooperació

1. Als efectes d'aquest Conveni, la cooperació internacional comprèn en particular l'intercanvi d'informació i experiències, iniciatives comunes, així com la creació d'un mecanisme d'assistència per als estats part en els seus esforços per salvaguardar el patrimoni cultural immaterial.

2. Sense perjudici del que disposa la legislació nacional i els seus drets i pràctiques consuetudinàries, els estats part reconeixen que la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial és quelcom d'interès general per a la humanitat, i es comprometen, amb aquest objectiu, a cooperar en l'àmbit bilateral, subregional, regional i internacional.

Article 20

Objectius de l'assistència internacional

Els objectius per atorgar assistència internacional són els següents:

- a) Salvaguardar el patrimoni inscrit a la llista del patrimoni cultural immaterial que requereix una salvaguarda urgent.
- b) Preparar inventaris segons el que estableixen els articles 11 i 12.
- c) Donar suport a programes, projectes i activitats d'àmbit nacional, subregional i regional dirigits a salvaguardar el patrimoni cultural immaterial.
- d) Qualsevol altre objectiu que el Comitè consideri necessari.

Article 21

Formes d'assistència internacional

L'assistència que el Comitè atorga a un estat part es regeix per les directrius operatives que estableix l'article 7 i per l'acord esmentat a l'article 24, i pot adoptar les formes següents:

- a) Estudis relatius als diferents aspectes de la salvaguarda.
- b) La disposició d'experts i persones amb experiència pràctica.

- c) La formació de tot el personal necessari.
- d) L'elaboració de mesures normatives o d'altres.
- e) La creació i l'explotació d'infraestructures.
- f) El subministrament d'equipament i de saber fer.
- g) Altres formes d'ajuda financera i tècnica, incloent-hi, si escau, la concessió de préstecs a un interès reduït i les donacions.

Article 22

Condicions per a l'assistència internacional

1. El Comitè estableix el procediment per examinar les sol·licituds d'assistència internacional i determina els elements de la sol·licitud, com ara les mesures previstes, les intervencions necessàries i l'avaluació del cost.

2. En cas d'urgència, el Comitè examina amb caràcter prioritari la sol·licitud d'assistència.

3. Per prendre una decisió, el Comitè efectua els estudis i les consultes que consideri necessaris.

Article 23

Sol·licituds d'assistència internacional

1. Cada estat part pot presentar al Comitè una sol·licitud d'assistència internacional per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial present al seu territori.

2. Aquesta sol·licitud també pot ser presentada conjuntament per dos o més estats part.

3. La sol·licitud ha d'incloure els elements d'informació que esmenta l'article 22, apartat 1, i els documents necessaris.

Article 24

Funció dels estats part beneficiaris

1. De conformitat amb les disposicions d'aquest Conveni, l'assistència internacional concedida es regeix per un acord entre l'estat part beneficiari i el Comitè.

2. Per regla general, l'estat part beneficiari ha de contribuir, en la mesura dels seus mitjans, a sufragar el cost de les

mesures de salvaguarda per a les quals s'atorga l'assistència internacional.

3. L'estat part beneficiari presenta al Comitè un informe sobre la utilització de l'assistència atorgada a favor de la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial.

VI. Fons del patrimoni cultural immaterial

Article 25

Naturalesa i recursos del Fons

1. Es crea un Fons per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial (en endavant, el Fons).

2. El Fons està constituït com a fons fiduciari, de conformitat amb el Reglament financer de la UNESCO.

3. Els recursos del Fons estan constituïts per:

- a) Les contribucions dels estats part.
- b) Els fons assignats a aquest efecte per la Conferència General de la UNESCO.
- c) Les aportacions, les donacions o els llegats que puguin fer:
 - i) Altres estats.
 - ii) Les organitzacions i els programes del sistema de les Nacions Unides, en especial, el Programa de les Nacions Unides per al desenvolupament, així com altres organitzacions internacionals.
 - iii) Organismes públics o privats o persones físiques.

d) Els interessos produïts pels recursos del Fons.

e) El producte de les col·lectes i la recaptació de les manifestacions organitzades en benefici del Fons.

f) Tots els altres recursos autoritzats pel Reglament del Fons que el Comitè elabora.

4. La utilització dels recursos per part del Comitè es decideix sobre la base de les orientacions de l'Assemblea General.

5. El Comitè pot acceptar contribucions i altres formes d'assistència que se li donin amb fins generals o específics relacionats amb projectes determinats,

sempre que aquests projectes siguin aprovats pel Comitè.

6. Les contribucions al Fons no poden estar supeditades a cap condició política, econòmica o d'altres que sigui incompatible amb els objectius que persegueix aquest Conveni.

Article 26

Contribucions dels estats part al Fons

1. Sense perjudici de qualsevol altra contribució voluntària suplementària, els estats part en aquest Conveni es comprometen a ingressar en el Fons, com a mínim cada dos anys, una contribució, l'import de la qual, calculat segons un percentatge uniforme aplicable a tots els estats, serà decidit per l'Assemblea General. Aquesta decisió de l'Assemblea General es pren amb la majoria dels estats part presents i votants que no hagin fet la declaració esmentada a l'apartat 2 d'aquest article. Aquesta contribució no pot excedir en cap cas l'1% de la contribució de l'estat part al pressupost ordinari de la UNESCO.

2. No obstant això, qualsevol estat esmentat a l'article 32 o a l'article 33 d'aquest Conveni pot declarar, en el moment de dipositar el seus instruments de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, que no es considera obligat per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

3. Un estat part en aquest Conveni que hagi fet la declaració esmentada a l'apartat 2 d'aquest article ha de fer tot el que pugui per retirar-la mitjançant una notificació al director general de la UNESCO. No obstant això, la retirada de la declaració només tindrà efecte sobre la contribució deguda per aquest estat a partir de la data d'inici de la sessió següent de l'Assemblea General.

4. Perquè el Comitè pugui preveure les seves operacions d'una manera eficaç, les contribucions dels estats part en aquest Conveni que hagin fet la declaració esmentada a l'apartat 2 d'aquest article han de ser abonades regularment, com a mínim cada dos anys, i han d'acostarse al màxim possible a les contribucions que haurien d'haver pagat si haguessin estat obligats per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

5. Cap estat part en aquest Conveni que estigui endarrerit en el pagament de la seva contribució obligatòria o voluntària

per a l'any en curs i l'any civil immediatament anterior no pot ser elegit com a membre del Comitè, si bé aquesta disposició no és aplicable en la primera elecció. El mandat d'un estat que ja sigui membre del Comitè finalitzarà en el moment en què es convoquin les eleccions esmentades a l'article 6 d'aquest Conveni.

Article 27

Contribucions voluntàries suplementàries al Fons

Els estats part que desitgen fer contribucions voluntàries, a més de les previstes a l'article 26, n'han d'informar el Comitè al més aviat possible, a fi que el Comitè pugui planificar les seves activitats consegüentment.

Article 28

Campanyes internacionals de recaptació de fons

En la mesura que es pugui, els estats part presten el seu concurs a les campanyes internacionals de recaptació organitzades en benefici del Fons sota els auspicis de la UNESCO.

VII. Informes

Article 29

Informes dels estats part

Els estats part presenten al Comitè, en la forma i amb la periodicitat que aquest determini, informes sobre les disposicions legislatives, reglamentàries o d'altres que hagin adoptat per aplicar aquest Conveni.

Article 30

Informes del Comitè

1. Sobre la base de les seves activitats i dels informes dels estats part esmentats a l'article 29, el Comitè presenta un informe a cada sessió de l'Assemblea General.

2. Aquest informe es posa en coneixement de la Conferència General de la UNESCO.

VIII. Clàusula transitòria

Article 31

Relació amb la Proclamació de les obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat

1. El Comitè incorpora a la llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat els elements

que han estat proclamats obres mestres del patrimoni oral i immaterial de la humanitat abans de l'entrada en vigor d'aquest Conveni.

2. La inclusió d'aquests elements a la llista representativa del patrimoni cultural immaterial de la humanitat es duu a terme sense perjudici dels criteris establerts per a les inscripcions subsegüents de conformitat amb l'article 16, apartat 2.

3. Després de l'entrada en vigor d'aquest Conveni no es farà cap altra proclamació.

IX. Disposicions finals

Article 32

Ratificació, acceptació o aprovació

1. Aquest Conveni està subjecte a la ratificació, l'acceptació o l'aprovació dels estats membres de la UNESCO, de conformitat amb els seus procediments constitucionals respectius.

2. Els instruments de ratificació, acceptació o aprovació es dipositen prop del director general de la UNESCO.

Article 33

Adhesió

1. Aquest Conveni queda obert a l'adhesió de tots els estats que no són membres de la UNESCO i que la Conferència General de l'Organització hagi convidat a adherir-s'hi.

2. Aquest Conveni també queda obert a l'adhesió dels territoris que gaudeixin de plena autonomia interna, reconeguda com a tal per l'Organització de les Nacions Unides, però que no hagin assolit la plena independència de conformitat amb la Resolució 1514 (XV) de l'Assemblea General, i que tinguin competència sobre les matèries rigides per aquest Conveni, incloent-hi la competència reconeguda per signar tractats sobre aquestes matèries.

3. L'instrument d'adhesió es dipositarà prop del director general de la UNESCO.

Article 34

Entrada en vigor

Aquest Conveni entrarà en vigor tres mesos després de la data de dipòsit del trentè instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió, però només pel que fa als estats que hagin dipositat

els seus instruments respectius de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió en aquesta data o anteriorment. Per a la resta d'estats part, entrarà en vigor tres mesos després del dipòsit del seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

Article 35

Règims constitucionals federals o no unitaris

Als estats part que tenen un règim constitucional federal o no unitari, els són aplicables les disposicions següents:

a) Pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni, l'aplicació del qual competeix al poder legislatiu federal o central, les obligacions del govern federal o central han de ser les mateixes que les dels estats part que no siguin estats federals.

b) Pel que fa a les disposicions d'aquest Conveni, l'aplicació de les quals competeixi a cada un dels estats, països, províncies o cantons constituents, que en virtut del règim constitucional de la federació no estiguin facultats per prendre mesures legislatives, el govern federal ha de comunicar aquestes disposicions, amb el seu dictamen favorable, a les autoritats competents dels estats, països, províncies o cantons perquè les aprovin.

Article 36

Denúncia

1. Qualsevol estat part té la facultat de denunciar aquest Conveni.

2. La denúncia es notifica mitjançant un escrit que s'ha de dipositar prop del director general de la UNESCO.

3. La denúncia tindrà efecte dotze mesos després de la recepció de l'instrument de denúncia. No modifica en res les obligacions financeres que l'estat part denunciador hagi d'assumir fins a la data en què la retirada sigui efectiva.

Article 37

Funcions del dipositari

El director general de la UNESCO, com a dipositari d'aquest Conveni, informa els estats membres de l'Organització, els estats no membres esmentats a l'article 33, i l'Organització de les Nacions Unides, del dipòsit de tots els instruments de

ratificació, acceptació, aprovació o adhesió esmentats als articles 32 i 33, i de les denúncies que estableix l'article 36.

Article 38

Esmenes

1. Qualsevol estat part pot proposar esmenes a aquest Conveni mitjançant una comunicació per escrit adreçada al director general. El director general trameta aquesta comunicació a tots els estats part. Si en els sis mesos següents a la data d'enviament de la comunicació com a mínim la meitat dels estats part dóna una resposta favorable a aquesta petició, el director general ha de presentar aquesta proposta a la propera sessió de l'Assemblea General per debatre-la i perquè s'aprovi eventualment.

2. Les esmenes són aprovades per una majoria de dos tercers parts dels estats part presents i votants.

3. Un cop aprovades, les esmenes a aquest Conveni se sotmeten als estats part perquè les ratifiquin, les acceptin, les aprovin o s'hi adhereixin.

4. Les esmenes a aquest Conveni entren en vigor per als estats part que les hagin ratificat, acceptat, aprovat o s'hi hagin adherit, tres mesos després que els estats part hagin dipositat els instruments esmentats a l'apartat 3 d'aquest article. A partir d'aquest moment, l'esmena entra en vigor per a cada estat part que la ratifiqui, l'accepti, l'aprovi o s'hi adhereixi tres mesos després de la data en què l'estat part hagi dipositat el seu instrument de ratificació, acceptació, aprovació o adhesió.

5. El procediment que estableixen els apartats 3 i 4 no s'aplica a les esmenes que afectin l'article 5, relatiu al nombre d'estats membres del Comitè. Aquestes esmenes entren en vigor en el moment de la seva aprovació.

6. Un estat que esdevé part en aquest Conveni després de l'entrada en vigor d'esmenes, de conformitat amb l'apartat 4 d'aquest article, i que no manifesti una intenció contrària, es considera:

- a) part en aquest Conveni esmenat, i
- b) part en aquest Conveni no esmenat pel que fa a un estat part que no estigui obligat per aquestes esmenes.

Article 39

Textos fefaents

Aquest Conveni està redactat en anglès, àrab, castellà, francès, rus i xinès, i els sis textos són igualment fefaents.

Article 40

Registre

De conformitat amb l'article 102 de la Carta de les Nacions Unides, aquest Conveni es registrarà a la Secretaria de l'Organització de les Nacions Unides a petició del director general de la UNESCO.

Fet a París, el 3 de novembre del 2003, en dos exemplars autèntics que porten la signatura del president de la 32a sessió de la Conferència General i del director general de la UNESCO. Aquests dos exemplars es dipositen als arxius de la UNESCO. S'envien còpies certificades conformes a tots els estats esmentats als articles 32 i 33, així com a l'Organització de les Nacions Unides.

Situació del Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial, fet a París, el 17 d'octubre del 2003

Actualització, 12 d'abril del 2013

Estats	Data del dipòsit de l'instrument	Tipus d'instrument
Afganistan	30 de març del 2009	Acceptació
Albània	4 d'abril del 2006	Ratificació
Algèria	15 de març del 2004	Aprovació
Antiga República Iugoslava de Macedònia	13 de juny del 2006	Ratificació
Aràbia Saudita	10 de gener del 2008	Acceptació
Argentina	9 d'agost del 2006	Ratificació
Armènia	18 de maig del 2006	Acceptació
Àustria	9 d'abril del 2009	Ratificació
Azerbaidjan	18 de gener del 2007	Aprovació
Bangladesh	11 de juny del 2009	Ratificació
Barbados	2 d'octubre del 2008	Acceptació
Bèlgica	24 de març del 2006	Acceptació
Belize	4 de desembre del 2007	Ratificació
Benín	17 d'abril del 2012	Ratificació
Bhutan	12 d'octubre del 2006	Ratificació
Bielorússia	3 de febrer del 2005	Aprovació
Bolívia	28 de febrer del 2006	Ratificació
Bòsnia Hercegovina	22 de febrer del 2009	Ratificació

Botswana	1 d'abril del 2010	Acceptació
Brasil	1 de març del 2006	Ratificació
Brunei Darussalam	12 d'agost del 2011	Ratificació
Bulgària	10 de març del 2006	Ratificació
Burkina Faso	21 de juliol del 2006	Ratificació
Burundi	25 d'agost del 2006	Ratificació
Cambodja	13 de juny del 2006	Ratificació
Camerun	9 d'octubre del 2012	Ratificació
Colòmbia	19 de març del 2008	Ratificació
Congo	16 de juliol del 2012	Ratificació
Costa d'Ivori	13 de juliol del 2006	Ratificació
Costa Rica	23 de febrer del 2007	Ratificació
Croàcia	28 de juliol del 2005	Ratificació
Cuba	29 de maig del 2007	Ratificació
Dinamarca	30 d'octubre del 2009	Aprovació
Djibouti	5 de setembre del 2007	Ratificació
Dominica	5 de setembre del 2005	Ratificació
Egipte	3 d'agost del 2005	Ratificació
El Salvador	13 de setembre del 2012	Ratificació
Emirats Àrabs Units	2 de maig del 2005	Ratificació
Equador	13 de febrer del 2008	Ratificació
Eritrea	7 d'octubre del 2010	Ratificació
Eslovàquia	24 de març del 2006	Ratificació
Eslovènia	18 de setembre del 2008	Ratificació
Espanya	25 d'octubre del 2006	Ratificació
Estònia	27 de gener del 2006	Aprovació
Etiòpia	24 de febrer del 2006	Ratificació
Fiji	19 de gener del 2010	Ratificació
Filipines	18 d'agost del 2006	Ratificació
Finlàndia	18 de febrer del 2013	Acceptació
França	11 de juliol del 2006	Aprovació
Gabon	18 de juny del 2004	Acceptació
Gàmbia	26 de maig del 2011	Ratificació
Geòrgia	18 de març del 2008	Ratificació
Granada	15 de gener del 2009	Ratificació
Grècia	3 de gener del 2007	Ratificació
Guatemala	25 d'octubre del 2006	Ratificació
Guinea	20 de febrer del 2008	Ratificació
Guinea Equatorial	17 de juny del 2010	Ratificació
Haití	17 de setembre del 2009	Ratificació
Hondures	24 de juliol del 2006	Ratificació
Hongria	17 de març del 2006	Ratificació
Iemen	8 d'octubre del 2007	Ratificació
Índia	9 de setembre del 2005	Ratificació
Indonèsia	15 d'octubre del 2007	Acceptació
Iran, República Islàmica d'	23 de març del 2006	Ratificació
Iraq	6 de gener del 2010	Ratificació
Islàndia	23 de novembre del 2005	Ratificació

Itàlia	30 d'octubre del 2007	Ratificació
Jamaica	27 de setembre del 2010	Ratificació
Japó	15 de juny del 2004	Acceptació
Jordània	24 de març del 2006	Ratificació
Kazakhstan	28 de desembre del 2011	Ratificació
Kenya	24 d'octubre del 2007	Ratificació
Kirguizistan	6 de novembre del 2006	Ratificació
Lesotho	29 de juliol del 2008	Ratificació
Letònia	14 de gener del 2005	Acceptació
Líban	8 de gener del 2007	Acceptació
Lituània	21 de gener del 2005	Ratificació
Luxemburg	31 de gener del 2006	Aprovació
Madagascar	31 de març del 2006	Ratificació
Malawi	16 de març del 2010	Ratificació
Mali	3 de juny del 2006	Ratificació
Marroc	6 de juliol del 2006	Ratificació
Maurici	4 de juny del 2004	Ratificació
Mauritània	15 de novembre del 2006	Ratificació
Mèxic	14 de desembre del 2005	Ratificació
Micronèsia (Estats Federats de)	13 de febrer del 2013	Ratificació
Moçambic	18 d'octubre del 2007	Ratificació
Mònaco	4 de juny del 2007	Acceptació
Mongòlia	29 de juny del 2005	Ratificació
Montenegro	14 de setembre del 2009	Ratificació
Namíbia	19 de setembre del 2007	Ratificació
Nepal	15 de juny del 2010	Ratificació
Nicaragua	14 de febrer del 2006	Ratificació
Níger	27 d'abril del 2007	Ratificació
Nigèria	21 d'octubre del 2005	Ratificació
Noruega	17 de gener del 2007	Ratificació
Oman	4 d'agost del 2005	Ratificació
Països Baixos	15 de maig del 2012	Acceptació
Pakistan	7 d'octubre del 2005	Ratificació
Palau	2 de novembre del 2011	Ratificació
Palestina	8 de desembre del 2011	Ratificació
Panamà	20 d'agost del 2004	Ratificació
Papua Nova Guinea	12 de setembre del 2008	Ratificació
Paraguai	14 de setembre del 2006	Ratificació
Perú	23 de setembre del 2005	Ratificació
Polònia	16 de maig del 2011	Ratificació
Portugal	21 de maig del 2008	Ratificació
Qatar	1 de setembre del 2008	Ratificació
República Àrab Síria	11 de març del 2005	Ratificació
República Centreafricana	7 de desembre del 2004	Ratificació
República de Corea	9 de febrer del 2005	Acceptació
República de Moldàvia	24 de març del 2006	Ratificació
República Democràtica del Congo	28 de setembre del 2010	Ratificació

República Democrática Popular de Corea	21 de novembre del 2008	Ratificació
República Democrática Popular de Laos	26 de novembre del 2009	Ratificació
República Dominicana	2 d'octubre del 2006	Ratificació
República Txeca	28 de febrer del 2009	Acceptació
República Unida de Tanzània	18 d'octubre del 2011	Ratificació
Romania	20 de gener del 2006	Acceptació
Saint Lucia	1 de febrer del 2007	Ratificació
Ruanda	21 de gener del 2013	Ratificació
Sant Vincent i Granadina	25 de setembre del 2009	Ratificació
Sao Tomé i Príncipe	25 de juliol del 2006	Ratificació
Senegal	5 de gener del 2006	Ratificació
Sèrbia	30 de juny del 2010	Ratificació
Seychelles	15 de febrer del 2005	Ratificació
Sri Lanka	21 d'abril del 2008	Acceptació
Sudan	19 de juny del 2008	Ratificació
Suècia	26 de gener del 2011	Ratificació
Suïssa	16 de juliol del 2008	Ratificació
Swazilàndia	30 d'octubre del 2012	Acceptació
Tadjikistan	17 d'agost del 2010	Ratificació
Togo	5 de febrer del 2009	Ratificació
Tonga	26 de gener del 2010	Acceptació
Trinitat i Tobago	22 de juliol del 2010	Ratificació
Tunísia	24 de juliol del 2006	Ratificació
Turkmenistan	25 de novembre del 2011	Ratificació
Turquia	27 de març del 2006	Ratificació
Txad	17 de juny del 2008	Ratificació
Ucraïna	27 de maig del 2008	Ratificació
Uganda	13 de maig del 2009	Ratificació
Uruguai	18 de gener del 2007	Ratificació
Uzbekistan	29 d'octubre del 2008	Ratificació
Vanuatu	22 d'abril del 2010	Ratificació
Veneçuela	12 d'abril del 2007	Acceptació
Vietnam	20 de setembre del 2005	Ratificació
Xile	10 de desembre del 2004	Ratificació
Xina	2 de desembre del 2004	Ratificació
Xipre	24 de febrer del 2006	Ratificació
Zàmbia	10 de maig del 2006	Aprovació
Zimbabwe	30 de maig del 2006	Acceptació

Declaracions i reserves

Aràbia Saudita

“Anuncio, amb aquest document, l'acceptació per Aràbia Saudita del Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial i el seu compromís d'implementar les disposicions, sense estar obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 26 del Conveni.” [Original

en àrab, amb traducció oficial en anglès lliurada per l'Àrabia Saudita].

Argentina

“Declaració: La República Argentina, de conformitat amb les disposicions de l'apartat 2 de l'article 26 del Conveni, no estarà obligada per les disposicions de l'apartat 1 d'aquest article.

Reserva: la República Argentina considera que l'apartat 2 de l'article 33 del Conveni i la disposició correlativa de l'apartat 5 de l'article 2 no són aplicables als territoris objecte d'una desavinença de sobirania entre dos estats part al Conveni reconeguda per l'Assemblea General de les Nacions Unides.” [Original en castellà].

Colòmbia

“Declaració: Les esmenes fetes a l'article 5 i les que entraran en vigor en el moment en què Colòmbia esdevindrà part al Conveni, a les quals ja es fa referència als apartats 5 i 6 de l'article 38, entraran en vigor per a Colòmbia només una vegada el procediment intern per a la seva aprovació i revisió, previ a la ratificació, s'haurà dut a terme, conformement a les disposicions dels articles 150, apartats 16 i 241, apartat 10 de la constitució política de Colòmbia.” [Original: castellà].

Dinamarca

L'instrument d'aprovació contenia la declaració següent: “Fins a nou avís, el Conveni no s'aplicarà a les illes Fèroe i a Groenlàndia.” [Original en anglès].

Indonèsia

“El govern de la República d'Indonèsia declara, en virtut de l'apartat 2 de l'article 26 d'aquest Conveni, que no estarà obligat per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 26”. [Original en anglès].

República de les Seychelles (en el moment de la ratificació)

“La República de les Seychelles, en virtut d'aquest instrument, ratifica el Conveni per a la salvaguarda del patrimoni cultural immaterial aprovat per l'Organització de les Nacions Unides per a l'Educació, la Ciència i la Cultura, i es reserva el dret a no estar obligada per les disposicions de l'apartat 1 de l'article 26.”

República Àrab Síria (en el moment de la ratificació)

“El fet que la República Àrab Síria ratifiqui el Conveni no implica de cap manera el reconeixement d'Israel ni tractar-hi, ni que sigui en virtut de les disposicions d'aquest Conveni.” [Original en àrab, traducció oficial a l'anglès facilitada per la República Àrab Síria].

Aplicació territorial

Notificació	Data de recepció de la notificació	Extensió a
Xina	6 de gener del 2005	Hong Kong

Lleis ordinàries

Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç

Atès que el Consell General en la seva sessió del dia 13 de juny del 2013 ha aprovat la següent:

Llei 12/2013, del 13 de juny, del comerç

Índex

Exposició de motius
 Títol I. Disposicions Generals
 Capítol primer. Objecte i àmbit d'aplicació
 Capítol segon. Comerç o activitat comercial
 Capítol tercer. Establiments comercials
 Capítol quart. Procediments d'autorització i de modificació
 Capítol cinquè. Baixa, cessament d'activitat i cancel·lació de negocis
 Capítol sisè. Registre de Comerç i Indústria
 Capítol setè. Lluita contra l'intrusisme
 Capítol vuitè. Noms comercials i rètols d'establiments
 Secció primera. Definicions
 Secció segona. Nom comercial
 Secció tercera. Rètol d'establiment
 Secció quarta. Titular d'un dret anterior: indemnització per danys i perjudicis
 Capítol novè. Activitat comercial en règim de franquícies
 Títol II. Publicitat comercial exterior, horaris i preus
 Capítol primer. Publicitat comercial exterior
 Capítol segon. Horaris comercials
 Capítol tercer. Preus
 Títol III. Tipologies específiques de venda
 Capítol primer. Disposició general
 Capítol segon. Vendes especials
 Secció primera. Concepte i autorització
 Secció segona. Venda a distància
 Secció tercera. Comerç electrònic
 Secció quarta. Venda ambulants o no sedentària
 Secció cinquena. Venda automàtica
 Secció sisena. Venda domiciliària